

KOMISIJOS DELEGUOTASIS SPRENDIMAS (ES) 2019/1597**2019 m. gegužės 3 d.****kuriuo, siekiant vienodo maisto atliekų kiekio matavimo, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB papildoma nuostatomis dėl bendros metodikos ir būtinausių kokybės reikalavimų****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinimą kai kurias direktyvas ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 8 dalį,

kadangi:

- (1) Direktyva 2008/98/EB valstybės narės įpareigojamos į savo atliekų prevencijos programas įtraukti maisto atliekų prevenciją ir stebėti bei vertinti maisto atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimą, matuodamos maisto atliekų kiekį pagal bendrą metodiką. Šią metodiką, remdamasi ES maisto nuostolių ir švaistymo prevencijos platformos veiklos rezultatais, siekdama vienodo maisto atliekų kiekio matavimo turi nustatyti Komisija;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002 ⁽²⁾ pateikta termino „maistas“ apibrėžtis apima bet kokį maistą visoje maisto tiekimo grandinėje nuo gamybos iki suvartojimo. Maistas – tai taip pat nevalgomos dalys, kurios nebuvo atskirtos nuo valgomų maisto dalių jų gaminant, pavyzdžiui, kaulai prie žmonėms vartoti skirtos mėsos. Taigi maisto atliekos gali apimti maisto dalis, kurios skirtos nuryti, ir maisto dalis, kurios nėra skirtos nuryti;
- (3) maisto atliekos neapima maisto tiekimo grandinės etapų nuostolių, kai tam tikri produktai dar nėra tapę maistu, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje, pavyzdžiui, valgomųjų augalų prieš nuimant derlių. Be to, maisto atliekos neapima šalutinių maisto gamybos produktų, kurie atitinka Direktyvos 2008/98/EB 5 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, kadangi tokie šalutiniai produktai nėra atliekos;
- (4) maisto atliekų prevencija ir mažinimas turi būti vykdomi visoje maisto tiekimo grandinėje. Kadangi įvairiuose maisto tiekimo grandinės etapuose susidarantių maisto atliekų rūšys ir jų susidarymo veiksniai labai skiriasi, maisto atliekų kiekis turi būti matuojamas kiekvienu etapu atskirai;
- (5) maisto atliekų priskyrimas skirtingiems maisto tiekimo grandinės etapams turėtų būti vykdomas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1893/2006 ⁽³⁾ nustatytą bendrą Sąjungos ekonominės veiklos rūšių statistinį klasifikatorių NACE 2 red. Jeigu tinkamo NACE 2 red. klasifikatoriaus nėra, priskyrimas namų ūkiams turėtų būti atliekamas remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2150/2002 ⁽⁴⁾ I priedo 8 skirsnio 1.2 punktu;
- (6) nors pagal Komisijos sprendimą 2000/532/EB ⁽⁵⁾, kuriuo nustatomas Europos atliekų sąrašas, maisto atliekas ne visada galima tiksliai identifikuoti, jis gali padėti nacionalinėms valdžios institucijoms įvertinti maisto atliekų kiekį;
- (7) Direktyvos 2008/98/EB 2 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytos žemės ūkio medžiagos, Direktyvos 2008/98/EB 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyti šalutiniai gyvūniniai produktai nepatenka į tos direktyvos taikymo sritį, todėl neturėtų būti vertinami kaip maisto atliekos;

⁽¹⁾ OL L 312, 2008 11 22, p. 3.

⁽²⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

⁽³⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1893/2006, nustatantis statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3037/90 bei tam tikrus EB reglamentas dėl konkrečių statistikos sričių (OL L 393, 2006 12 30, p. 1).

⁽⁴⁾ 2002 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos (OL L 332, 2002 12 9, p. 1).

⁽⁵⁾ 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimas 2000/532/EB, keičiantis sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a dalį, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį (OL L 226, 2000 9 6, p. 3).

- (8) tam, kad metodika būtų praktiškai taikoma ir kad stebėsenos našta būtų proporcinga ir pagrįsta, kai kurie atliekų srautai, kurie, kaip manoma, neapima maisto atliekų arba kurie apima mažai maisto atliekų, neturėtų būti matuojami kaip maisto atliekos;
- (9) siekiant tiksliau išmatuoti maisto atliekų kiekį, su maisto atliekomis sumaišytos ne maisto medžiagos (pvz., dirvožemis ar pakuotė) į maisto atliekų masę turėtų būti neįtraukiamos, kiek tai įmanoma;
- (10) kelių rūšių maisto produktai paprastai išmetami kaip nuotekos arba su nuotekomis, pvz., į butelius išpilstytas geriamasis ir mineralinis vanduo, gėrimai ir kiti skysčiai. Šiuo metu nėra tokių atliekų kiekio matavimo metodų, kurie užtikrintų pakankamą pateiktų duomenų patikimumo ir palyginamumo lygį. Todėl tokių rūšių maisto produktai neturėtų būti vertinami kaip maisto atliekos. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė savanoriškai teikti informaciją apie šių rūšių maisto produktus;
- (11) nors medžiagos, skirtos naudoti kaip pašarinės žaliavos, kaip nurodyta Direktyvos 2008/98/EB 2 straipsnio 2 dalies e punkte, neįtrauktos į tos direktyvos taikymo sritį ir todėl jų kiekis neturėtų būti matuojamas kaip maisto atliekos, informacija apie maisto produktus, kurie iš pradžių buvo skirti žmonėms vartoti ir po to nukreipti gyvūnams šerti (įskaitant maisto produktus, apibrėžtus Komisijos reglamento (ES) Nr. 68/2013 ⁽⁶⁾ priedo A dalies 3 punkte), yra svarbi siekiant suprasti medžiagų, susijusių su maistu, srautus ir gali būti naudinga planuojant tikslią maisto atliekų prevencijos politiką. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė savanoriškai vienodu būdu teikti šią informaciją;
- (12) kad būtų galima tiksliai nustatyti kiekvienu maisto tiekimo grandinės etapu susidarančių maisto atliekų kiekius, valstybės narės turėtų išsamiai išmatuoti maisto atliekų kiekius. Tokie išsamūs matavimai turėtų būti atliekami reguliariai kiekvienu maisto tiekimo grandinės etapu ir ne rečiau kaip kartą per ketverius metus;
- (13) pagal Direktyvos 2008/98/EB 37 straipsnio 3 dalį valstybės narės kasmet turi pateikti maisto atliekų kiekio ataskaitas. Siekiant užtikrinti proporcingumą ir sumažinti administracinę naštą, valstybėms narėms turėtų būti pateikti įvairūs maisto atliekų kiekio matavimo metodai, taikytini teikiant tas metines ataskaitas, įskaitant esamas maisto atliekų susidarymo analizes, naujus specializuotus maisto atliekų tyrimus, taip pat duomenis, surinktus atliekų statistikos tikslais ar vykdant ataskaitų apie atliekas teikimo prievoles, ir kitus socialinius ir ekonominius duomenis, arba šių galimybių derinį. Turėtų būti kiek įmanoma naudojami pripažinti duomenų šaltiniai, pavyzdžiui, Europos statistikos sistema;
- (14) siekiant užtikrinti vienodą medžiagų srautų maisto tiekimo grandinėje stebėseną vykdant tikslią maisto atliekų prevencijos politiką, turėtų būti užtikrinta, kad valstybės narės, nusprendusios išsamiau išmatuoti maisto atliekų kiekį ar išplėsti matavimo aprėptį, galėtų tai padaryti vienodu būdu;
- (15) kad būtų galima patikrinti pateiktus duomenis ir patobulinti matavimo metodus ir siekiant užtikrinti tų metodų palyginamumą, valstybės narės turėtų pateikti papildomos informacijos, susijusios su matavimo metodais ir surinktų duomenų kokybe,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Maisto atliekų kiekio matavimo aprėptis

1. Maisto atliekų kiekiai matuojami atskirai šiais maisto tiekimo grandinės etapais:
 - a) pirminės gamybos;
 - b) perdirbimo ir gamybos,
 - c) mažmeninio ir kitokio maisto paskirstymo;
 - d) restoranų ir maitinimo paslaugų;
 - e) namų ūkių.

⁽⁶⁾ 2013 m. sausio 16 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 68/2013 dėl pašarinių žaliavų katalogo (OL L 29, 2013 1 30, p. 1).

2. Maisto atliekos kiekvienam iš 1 dalyje nurodytų maisto tiekimo grandinės etapų priskiriamos pagal I priedą.
3. Matavimas apima maisto atliekas, kurios klasifikuojamos taikant II priede nurodytus atliekų kodus arba bet kurią kitą maisto atliekas apimančių atliekų kodą.
4. Maisto atliekų kiekio matavimas neapima:
 - a) Direktyvos 2008/98/EB 2 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytų žemės ūkio medžiagų;
 - b) Direktyvos 2008/98/EB 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų šalutinių gyvūninių produktų;
 - c) maisto atliekų liekanų, surinktų iš pakuočių atliekų, Sprendime 2000/532/EB nustatytame Europos atliekų sąraše klasifikuojamų prie atliekų kodo „15 01 Pakuotės (įskaitant atskirai surinktas komunalines pakuočių atliekas)“;
 - d) maisto atliekų liekanų, surinktų iš atliekų, Sprendime 2000/532/EB nustatytame Europos atliekų sąraše klasifikuojamų prie atliekų kodo 20 03 03 „Gatvių valymo liekanos“;
 - e) nemaistinių medžiagų, sumaišytų su maisto atliekomis jas renkant, kiek tai įmanoma.
5. Maisto atliekų kiekio matavimas, nedarant poveikio 3 straipsnyje nurodytam savanoriškam matavimui, neapima:
 - a) maisto atliekų, išmetamų kaip nuotekos arba su nuotekomis;
 - b) medžiagų, skirtų naudoti kaip pašarinės žaliavos, nurodytos Direktyvos 2008/98/EB 2 straipsnio 2 dalies e punkte.

2 straipsnis

Maisto atliekų kiekio matavimo metodika

1. Valstybės narės kasmet matuoja per visus kalendorinius metus susidariusių maisto atliekų kiekį.
2. Valstybės narės maisto atliekų kiekį konkrečiu maisto tiekimo grandinės etapu matuoja bent kartą per ketverius metus taikydamos III priede nustatytą metodiką.
3. Jei III priede nurodyta metodika netaikoma, valstybės narės maisto atliekų kiekį konkrečiu maisto tiekimo grandinės etapu matuoja taikydamos IV priede nustatytą metodiką.
4. Pirmuoju ataskaitiniu laikotarpiu, kaip nurodyta Direktyvos 2008/98/EB 37 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje, valstybės narės matuoja maisto atliekų kiekį visais maisto tiekimo grandinės etapais taikydamos III priede nustatytą metodiką. Šiam laikotarpiui valstybės narės gali naudoti pagal esamus tvarka jau surinktus 2017 ir vėlesnių metų duomenis.
5. Maisto atliekų kiekis matuojamas šviežios masės metrinėmis tonomis.

3 straipsnis

Savanoriškas matavimas

Valstybės narės gali matuoti ir pateikti Komisijai papildomus su maisto atliekų kiekiu susijusius duomenis, taip pat su maisto atliekų prevencija susijusius duomenis. Tokius duomenis gali sudaryti:

- a) maisto atliekų, laikomų sudarytomis iš maisto produktų dalių, skirtų žmonėms nuryti, kiekis;
- b) maisto atliekų, išmetamų kaip nuotekos arba su nuotekomis, kiekis;
- c) maisto, kuris buvo perskirstytas žmonėms vartoti, kaip nurodyta Direktyvos 2008/98/EB 9 straipsnio 1 dalies h punkte, kiekis;
- d) žmonėms vartoti nebetinkamo maisto, pateikto rinkai perdirbti į pašarus pašarų verslo operatoriui, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 6 dalyje, kiekis;
- e) nebevertotini maisto produktai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 68/2013 priedo A dalies 3 punkte.

4 straipsnis

Būtiniausi kokybės reikalavimai

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad užtikrintų maisto atliekų kiekio matavimo patikimumą ir tikslumą. Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad:
 - a) pagal III priede nustatytą metodiką atlikti matavimai būtų pagrįsti reprezentatyviaja populiacijos, kuriai taikomi jų rezultatai, imtimi ir tinkamai atspindėtų matuotino maisto atliekų kiekio duomenų pokyčius;
 - b) pagal IV priede nustatytą metodiką atliekami matavimai būtų grindžiami geriausia turima informacija.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai informaciją apie taikytus maisto atliekų kiekio matavimo kiekvienu maisto tiekimo grandinės etapu metodus ir apie bet kokius svarbius taikomų metodų pakeitimus, palyginus su anksčiau taikytais matavimo metodais.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2019 m. gegužės 3 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

Maisto atliekų priskyrimas skirtingiems maisto tiekimo grandinės etapams

		Veikla, dėl kurios susidaro atliekos		
Maisto tiekimo grandinės etapas	Atitinkamas atliekų statistikos punktas ⁽¹⁾ , į kurį įtrauktas konkretus maisto tiekimo grandinės etapas	Atitinkamas NACE 2 red. kodas	Aprašas	
Pirminė gamyba	1 punkto dalis	A sekcija	Žemės ūkis, miškininkystė ir žuvininkystė	
			01 skyrius	<i>Aužalininkystė ir gyvulininkystė, medžioklė ir susijusių paslaugų veikla</i>
			03 skyrius	<i>Žvejyba ir akvakultūra</i>
Perdirbimas ir gamyba	3 punkto dalis	C sekcija	Gamyba	
			10 skyrius	<i>Maisto produktų gamyba</i>
			11 skyrius	<i>Gėrimų gamyba</i>
Mažmeninis ir kitoks maisto paskirstymas	17 punkto dalis	G sekcija	Didmeninė ir mažmeninė prekyba; variklinių transporto priemonių ir motociklų remontas	
			46 skyrius	<i>Didmeninė prekyba, išskyrus prekybą variklinėmis transporto priemonėmis ir motociklais</i>
			47 skyrius	<i>Mažmeninė prekyba, išskyrus variklinių transporto priemonių ir motociklų prekybą</i>
Restoranai ir maitinimo paslaugos	17 punkto dalis	I sekcija	Apgyvandinimo ir maitinimo paslaugų veikla	
			55 skyrius	<i>Apgyvandinimo veikla</i>
			56 skyrius	<i>Maitinimo ir gėrimų teikimo veikla</i>
		N, O, P, Q, R, S sekcijos		
			Skyriai, apimantys veiklą, kurioje teikiamos maitinimo paslaugos (pvz., pagaminto valgio tiekimas darbuotojams, sveikatos priežiūra, švietimas, pagaminto valgio tiekimas kelionėse).	
Namų ūkiai	19 punktas	Namų ūkiai, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos I priedo 8 skirsnio 1.2 punkte	Namų ūkiuose susidaranti atliekos	

(1) Reglamento (EB) Nr. 2150/2002 I priedo 8 skirsnio 1 punktas.

II PRIEDAS

Atliekų kodai, įtraukti į Europos atliekų, tarp kurių paprastai yra maisto atliekų, sąrašą

Pirminė gamyba

02 01 02	gyvūnų audinių atliekos
02 01 03	augalų audinių atliekos

Perdirbimas ir gamyba

02 02	mėsos, žuvies ir kito gyvūninės kilmės maisto gamybos ir perdirbimo atliekos
02 03	vaisių, daržovių, grūdų, maistinio aliejaus, kakavos, kavos, arbatos ir tabako paruošimo ir perdirbimo atliekos; konservų gamybos atliekos; mielių ir mielių ekstrakto gamybos, melasos gamybos ir fermentavimo atliekos;
02 04	cukraus gamybos atliekos
02 05	pieno pramonės atliekos
02 06	kepimo ir konditerijos pramonės atliekos
02 07	alkoholinių ir nealkoholinių gėrimų (išskyrus kavą, arbatą ir kakavą) gamybos atliekos

Mažmeninis ir kitoks maisto paskirstymas

20 01 08	biologiškai skaidžios virtuvių ir valgyklų atliekos
20 01 25	maistinis aliejus ir riebalai
20 03 01	mišrios komunalinės atliekos
20 03 02	turgaviečių atliekos
16 03 06	organinės atliekos, nenurodytos 16 03 05 pozicijoje

Restoranai ir maitinimo paslaugos

20 01 08	biologiškai skaidžios virtuvių ir valgyklų atliekos
20 01 25	maistinis aliejus ir riebalai
20 03 01	mišrios komunalinės atliekos

Namų ūkiai

20 01 08	biologiškai skaidžios virtuvių ir valgyklų atliekos
20 01 25	maistinis aliejus ir riebalai
20 03 01	mišrios komunalinės atliekos

Išsamaus maisto atliekų kiekio matavimo metodika

Maisto atliekų kiekis maisto tiekimo grandinės etapu nustatomas matuojant maisto tvarkymo subjektų arba namų ūkių imties maisto atliekų kiekį, taikant kurį nors iš toliau nurodytų metodų ar šių metodų derinį arba bet kurį kitą metodą, kuris yra lygiavertiškai tinkamas, reprezentatyvus ir patikimas.

Maisto tiekimo grandinės etapas	Matavimo metodai			
Pirminė gamyba	— Tiesioginis matavimas	— Masės balansas		— Klausimynai ir apklausos — Koeficientai ir gamybos statistika — Atliekų sudėties analizė
Perdirbimas ir gamyba				
Mažmeninis ir kitoks maisto paskirstymas			— Atliekų sudėties analizė	— Skaičiavimas/nuskaitymas
Restoranai ir maitinimo paslaugos				— Dienoraščiai
Namų ūkiai				

Metodų aprašymas

Tiesiogine prieiga prie maisto atliekų pagrįsti metodai/tiesioginis matavimas

Subjektas, turintis tiesioginę (fizinę) prieigą prie maisto atliekų, taiko šiuos metodus maisto atliekų kiekiui matuoti arba apytiksliai įvertinti:

— **Tiesioginis matavimas (svėrimas arba tūrio vertinimas)**

Naudojamas matavimo įtaisas maisto atliekų pavyzdžių arba visų atliekų frakcijų masei nustatyti tiesiogiai arba nustatant pagal tūrį. Tai apima atskirai surinktų maisto atliekų kiekio matavimą.

— **Nuskaitymas/skaičiavimas**

Maisto atliekas sudarančių vienetų skaičiaus vertinimas ir rezultatų panaudojimas masei nustatyti.

— **Atliekų sudėties analizė**

Fizinis maisto atliekų atskyrimas nuo kitų frakcijų, siekiant nustatyti išrūšiuotų frakcijų masę.

— **Dienoraščiai**

Asmuo arba asmenų grupė reguliariai registruoja informaciją apie maisto atliekas.

Kiti metodai

Kai nėra tiesioginės (fizinės) prieigos prie maisto atliekų arba kai tiesioginis matavimas neįmanomas, taikomi šie metodai:

— **Masės balansas**

Maisto atliekų kiekio apskaičiavimas atsižvelgiant į matuojamą sistemą patenkančių ir iš jos pašalinamų maisto žaliavų ir produkcijos masę, taip pat toje sistemoje atsirandančias perdirbimo sąnaudas ir suvartojimą.

— **Koeficientai**

Anksčiau nustatytų maisto pramonės sektoriui ar verslo subjektui reprezentatyvių maisto atliekų koeficientų ar procentinių dydžių taikymas. Tokie koeficientai arba procentiniai dydžiai nustatomi imant mėginius, remiantis maisto tvarkymo subjektų pateiktais duomenimis arba taikant kitus metodus.

—

IV PRIEDAS

Maisto atliekų kiekio matavimo metodika, kai išsamus matavimas pagal III priede nustatytą metodiką netaikomas

Kai išsamus matavimas, nurodytas 2 straipsnyje, netaikomas, maisto atliekų, susidariusių konkrečiu maisto tiekimo grandinės etapu, kiekis matuojamas taikant bet kurį iš toliau nurodytų metodų arba šių metodų derinį:

- a) maisto atliekų kiekio apskaičiavimas remiantis naujausiais turimais duomenimis apie maisto atliekų dalį konkrečiu maisto tiekimo grandinės etapu (nustatytą pagal III priedą) ir bendrą tuo etapu susidarančių atliekų kiekį. Bendras susidariusių atliekų kiekis konkrečiu maisto tiekimo grandinės etapu nustatomas remiantis duomenimis, pateiktais pagal Reglamento (EB) Nr. 2150/2002 reikalavimus apie kiekvieną iš I priede nurodytų maisto tiekimo grandinės etapų. Jei tokių duomenų tam tikrais metais nėra, naudojami ankstesnių metų duomenys;
- b) maisto atliekų kiekio apskaičiavimas remiantis socialiniais ir ekonominiais duomenimis, susijusiais su atitinkamais maisto tiekimo grandinės etapais. Apskaičiuojant maisto atliekų kiekį atsižvelgiama į naujausius duomenis apie maisto atliekų, susidariusių maisto tiekimo grandinės etapu, kiekius ir į laikotarpį nuo paskutinio duomenų įvertinimo iki dabartinio ataskaitinio laikotarpio vieno ar daugiau iš šių socialinių ir ekonominių rodiklių padidėjimą ar sumažėjimą:

Maisto tiekimo grandinės etapas	Rodiklis
Pirminė gamyba	— Maisto gamyba žemės ūkio, žuvininkystės ir medžioklės sektoriuose
Perdirbimas ir gamyba	— Perdirbto maisto gamyba, remiantis PRODCOM ⁽¹⁾ duomenimis
Mažmeninis ir kitoks maisto paskirstymas	— Maisto produktų apyvarta — Žmonių skaičius
Restoranai ir maitinimo paslaugos	— Apyvarta — Užimtumas (etato ekvivalentais)
Namų ūkiai	— Žmonių skaičius — Namų ūkių disponuojamosios pajamos ⁽²⁾

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 912/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3924/91 dėl Bendrijos pramonės produkcijos tyrimo nustatymo (OL L 163, 2004 4 30, p. 71).

⁽²⁾ Kaip pranešė Eurostatas.

Valstybės narės gali naudoti kitus rodiklius, jei jie labiau susiję su maisto atliekų susidarymu tam tikru maisto tiekimo grandinės etapu.